

מְגִלַת הָעֲצָמָאוֹת

בְּאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל קָם הָעָם הַיְהוּדִי, בְּהַ עֲצָבָה דְמוּתוֹ הָרוּחִינִית, הַדְּתִית וְהַמְדִינִית, בְּהַ חַי חַי קוֹמְמִיּוֹת מְמַלְכֶתִית, בְּהַ יֵצֵר נִכְסֵי תְרַבּוּת לְאֻמִּיִּים וְכָל-אֲנוּשִׁיִּים וְהוֹרִישׁ לְעוֹלָם כָּלוֹ אֶת סֵפֶר הַסְּפָרִים הַנִּצָּחִי. לְאַחַר שֶׁהִגְלָה הָעָם מֵאֶרְצוֹ בְּכַח הַזְרוּעַ שָׁמֵר לֵה אֲמוּנִים בְּכָל אֲרָצוֹת פְּזוּרָיו, וְלֹא חָדַל מִתְּפִלָּה וּמִתְקוּהָ לְשׁוּב לְאֶרְצוֹ וּלְחֻדֵשׁ בְּתוֹכָהּ אֶת חֲרוּתוֹ הַמְדִינִית.

מִתּוֹךְ קִשְׁר הַיִּסְטוֹרִי וּמְסֻרֵי זֶה חֲתָרוּ הַיְהוּדִים בְּכָל דּוֹר לְשׁוּב וּלְהֶאֱחָז בְּמִוֹלַדְתָּם הַעֲתִיקָה; וּבְדוֹרוֹת הָאַחֲרוֹנִים שָׁבוּ לְאֶרֶץ בְּהַמּוֹנִים, וְחִלּוּצִים, מְעַפִּילִים וּמְגַנִּים הַפְּרִיחוּ נְשׁוּמוֹת, הַחִיוּ שִׁפְתָּם הַעֲבְרִית, בְּנֵי כְּפָרִים וְעָרִים, וְהִקִּימוּ יֵשׁוּב גָּדֵל וְהוֹלֵךְ הַשְּׁלִיט עַל מִשְׁקוֹ וְתְרַבּוּתוֹ, שׁוֹחַר שְׁלוֹם וּמְגַן עַל עֲצָמוֹ, מְבִיא בְּרַכַּת הַקְּדָמָה לְכָל תּוֹשְׁבֵי הָאֶרֶץ וְנוֹשְׂאֵי נִפְשׁוֹ לְעֲצָמָאוֹת מְמַלְכֶתִית.

בְּשָׁנַת תַּרְנ"ז (1897) נִתְכַּנַּס הַקּוֹנְגְרֶס הַצִּיּוֹנִי לְקוֹל קְרִיאָתוֹ שֶׁל הוֹגֵה חֲזוֹן הַמְדִינָה הַיְהוּדִית תִּיאוֹדוֹר הַרְצֵל וְהַכְרִיז עַל זְכוּת הָעָם הַיְהוּדִי לְתַקּוּמָה לְאֻמִּית בְּאֶרְצוֹ. זְכוּת זוֹ הִכְרָה בְּהַצְהָרַת בֵּלְפֹר מִיּוֹם ב' בְּנוֹבֵמְבֵר 1917 וְאַשְׁרָה בְּמִנְדֵט מִטְעֵם חֶבֶר הַלְאֻמִּים, אֲשֶׁר נִתַּן בְּמִיחָד תִּקְרָה בִּיּוֹ-לְאֻמִּי לְקִשְׁר הַהִיסְטוֹרִי, שֶׁבִּיּוֹן הָעָם הַיְהוּדִי לְבִין אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל וּלְזְכוּת הָעָם הַיְהוּדִי לְהִקִּים מְחֻדָּשׁ אֶת בֵּיתוֹ הַלְאֻמִּי.

הַשׁוֹאָה שֶׁנִּתְחַלְלָה עַל עַם יִשְׂרָאֵל בְּזִמְנוֹ הָאַחֲרוֹן, בְּהַ הַכְרַעוֹ לְטַבַּח מִלִּיוֹנִים יְהוּדִים בְּאִירוֹפָּה, הוֹכִיחָה מְחֻדָּשׁ בְּעִלִּיל אֶת הַהַכְרַח בְּפִתְרוֹן בְּעִית הָעָם הַיְהוּדִי מְחַסֵּר הַמּוֹלַדֵּת וְהַעֲצָמָאוֹת עַל-יְדֵי חֲדוּשׁ הַמְדִינָה הַיְהוּדִית בְּאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר תִּפְתַּח לְרוּחָהּ אֶת שְׁעָרֵי הַמּוֹלַדֵּת לְכָל יְהוּדִי וְתַעֲנִיק לְעַם הַיְהוּדִי מְעַמֵּד שֶׁל אִמָּה שׁוֹת-זְכוּיּוֹת בְּתוֹךְ מְשַׁפְּחַת הָעַמִּים. שְׁאֲרִית הַפְּלִיטָה שֶׁנִּצְלָה מִהַטְּבַח הַנְּאֻצִּי הָאִים בְּאִירוֹפָּה וְיְהוּדֵי אֲרָצוֹת אַחֲרוֹת לֹא חָדְלוּ לְהַעֲפִיל לְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל, עַל אֶף כָּל קִשְׁי, מְנִיעָה וְסַכְנָה, וְלֹא פָּסְקוּ לְתַבַּע אֶת זְכוּתָם לְחַי כְּבוֹד, חֲרוּת וְעַמִּל-יִשְׂרָאֵל בְּמִוֹלַדֵּת עַמָּם.

בְּמַלְחַמַת הָעוֹלָם הַשְּׁנִיָּה תָּרַם הַיֵּשׁוּב הַעֲבָרִי בְּאֶרֶץ אֶת מְלוּא-חִלְקוֹ לְמֵאֲבָק הָאֲמוֹת הַשׁוֹחֲרוֹת חֲרוּת וְשְׁלוֹם נֶגֶד כַּחוֹת הַרְשַׁע הַנְּאֻצִּי, וּבָדָם חִלְיוֹ וּבְמֵאֲמָצוֹ הַמְּלַחֲמֵתִי קָנָה לוֹ אֶת הַזְכוּת לְהַמְנוֹת עַם הָעַמִּים מִיִּסְדֵי בְרִית הָאֲמוֹת הַמְּאֻחָדוֹת.

ב-29 בְּנוֹבֵמְבֵר 1947 קִבְּלָה עֲצַרַת הָאֲמוֹת הַמְּאֻחָדוֹת הַחֻלְטָה הַמְּחִיבַת הַקְּמַת מְדִינָה יְהוּדִית בְּאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל; הַעֲצַרַת תְּבַעָה מֵאֵת תּוֹשְׁבֵי אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל לְאַחֵז בְּעֲצָמָם בְּכָל הַצְּעָדִים הַנִּדְרָשִׁים בְּצָדָם הֵם לְבַצּוֹעַ הַחֻלְטָה. הִכְרָה זוֹ שֶׁל הָאֲמוֹת הַמְּאֻחָדוֹת בְּזְכוּת הָעָם הַיְהוּדִי לְהִקִּים אֶת מְדִינָתוֹ אִינָה נִתְּנָה לְהַפְקָעָה.

זוֹהִי זְכוּתוֹ הַטְּבַעִית שֶׁל הָעָם הַיְהוּדִי לְהִיּוֹת כְּכָל עַם וְעַם עוֹמֵד בְּרִשׁוֹת עֲצָמוֹ בְּמְדִינָתוֹ הַרְבּוּנִית.

לְפִיכֵךְ נִתְכַּנְּסוּ, אָנוּ חֲבָרֵי מוֹעֲצַת הָעָם, נִצִּיגֵי הַיֵּשׁוּב הַעֲבָרִי וְהַתְּנוּעָה הַצִּיּוֹנִית, בִּיּוֹם סִיּוֹם הַמִּנְדֵט הַבְּרִיטִי עַל אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל, וּבְתִקְרָה זְכוּתָנוֹ הַטְּבַעִית וְהַיִּסְטוֹרִית וְעַל יִסוּד הַחֻלְטָה עֲצַרַת הָאֲמוֹת הַמְּאֻחָדוֹת אָנוּ מְכַרְזִים בְּזֵאת עַל הַקְּמַת מְדִינָה יְהוּדִית בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הִיא מְדִינַת יִשְׂרָאֵל.

אנו קובעים שהחל מרגע סיום המנדט, הלילה, אור ליום שבת ו' איר תש"ח, 15 במאי 1948, ועד להקמת השלטונות הנבחרים והסדירים של המדינה בהתאם לחקת שתקבע על-ידי האספה המכוננת הנבחרת לא יאחר מ-1 באוקטובר 1948 - תפעל מועצת העם כמועצת מדינה זמנית ומוסד הבצוע שלה, מנהלת-העם, יהיה את הממשלה הזמנית של המדינה היהודית, אשר תקרא בשם **ישראל**.

**מדינת ישראל תהא פתוחה לעליה יהודית ולקבוץ גליות;
תשקד על פתוח הארץ לטובת כל תושביה;
תהא משתתה על יסודות החרות, הצדק והשלום
לאור חזונם של נביאי ישראל;
תקים שויון זכויות חברתי ומדיני גמור לכל אזרחיה
בלי הבדל דת, גזע ומין;
תבטיח חפש דת, מצפון, לשון, חנוך ותרבות;
תשמר על המקומות הקדושים של כל הדתות;
ותהיה נאמנה לעקרונותיה של מגלת האמות המאחדות.**

מדינת ישראל תהא מוכנה לשתף פעולה עם המוסדות והנציגים של האמות המאחדות בהגשמת החלטת העצרת מיום 29 בנובמבר 1947 ותפעל להקמת האחדות הפלכלית של ארץ-ישראל בשלמותה.

אנו קוראים לאמות המאחדות לתת יד לעם היהודי בבנין מדינתו ולקבל את מדינת ישראל לתוך משפחת העמים.

אנו קוראים - גם בתוך התקפת-הדמים הנערכת עלינו זה חדשים - לבני העם הערבי תושבי מדינת ישראל לשמר על שלום ולטל חלקם בבנין המדינה על יסוד אצרחות מלאה ושנה ועל יסוד נציגות מתאימה בכל מוסדותיה, הזמניים והקבועים.

אנו מושיטים יד שלום ושכנות טובה לכל המדינות השכנות ועמיהן, וקוראים להם לשתוף פעולה ועזרה הדדית עם העם העברי העצמאי בארצו. מדינת ישראל מוכנה לתרם חלקה במאמץ משתף לקדמת המזרח התיכון כלו.

אנו קוראים אל העם היהודי בכל התפוצות להתלכד סביב הישוב בעליה ובבנין ולעמד לימינו במערכה הגדולה על הגשמת שאיפת הדורות לגאלת ישראל.

**מתוך בטחון בצור ישראל הננו חותמים בחתימת ידנו לעדות על הכרזה זו,
במושב מועצת המדינה הזמנית, על אדמת המולדת, בעיר תל-אביב,
היום הזה, ערב שבת, ה' איר תש"ח, 14 במאי 1948.**

תמורה
יהדות חילונית

או
סרקו
את
הקוד

לחצו
להצטרפות
לקבוצת
הווטסאפ

www.israeli-judaism.org.il
www.facebook.com/yahadut.hilonit
tmuraisrael@gmail.com